

Pojam i termin lokalne samouprave

Lokalna samouprava, najkraće rečeno, je oblik upravljanja i odlučivanja građana u lokalnim zajednicama. To je zaoravo orginerna osnovna organizacija vlasti u jednoj državi koju vrše lokalni organi.

Sa teritorijskopravnog stanovišta lokalna samouprava predstavlja lokalnu vlast koja ima odredjen stepen slobode, samostalnosti i materijalnih mogućnosti za ostvarivanje svojih izvornih i ustavom garantovanih funkcija. U lokalnim zajednicama, u kojima se najčešće ostvaruje lokalna samouprava, uskladjuju se i zadovoljaaju primarni, životni i svakodnevni interesi građana. O tim interesima odlučuju sami građani neposredno ili preko izabranih predstavničkih organa. Zbog toga se i kaže da je lokalna samouprava jedna od najznačajnijih političkih institucija.

Lokalna samouprava, kao kategorija ustavnog prava, pruža mogućnost za participacijom građana u odlučivanju i samostalnom upravljanju poslovima lokalne zajednice. Građani u upravljanju poslovima lokalne zajednice mogu učestvovati neposredno na zborovima, skupovima i skupštinama i posredno, što je češći slučaj, na predstavničkoj osnovi, preko svojih izabranih organa.

Lokalna samouprava predstavlja oblik upravljanja u zajedničkim poslovima u primarnim i širim lokalnim zajednicama. Nestala u feudalizmu, sa pojavom trećeg staleža, ona se posebno razvija sa pobedom kapitalizma i firmiranjem građanske prevne države. Postaje sastavni element jedinstvenog državnog uređenja sa obeležjima decentralizacije. Stoga se i smatra da lokalna samouprava predstavlja i svojevrsni oblik decentralizacizma.

Neposrednu lokalnu samoupravu vrše građani, birači na svojim zborovima, skupštimana i drugim oblicima javnog masovnog okupljanja. Kao osnovni oblik samouprave, bez posrednika i hijerarhije, ovaj oblik je elementarni primer neposredne demokratije. Oblike lokalne samouprave nalazimo i u Americi, Indiji, Švajcarskoj, Rusiji, Turskoj i drugim zemljama Istočne Evrope.

Oblici neposredne lokalne samouprave danas više predstavljaju istorijsku kategoriju nego stvarnost. Ukoliko i postoje one su više izraz tradicionalizma, sa simboličnim savetodavnim funkcijama, bez statusa jedinice lokalne samouprave.

Učešće građana u upravljanju lokalnim poslovima različito se indetifikuje u pojedinim zemljama. U našoj zemlji u upotrebi je termin lokalna samouprava, u Nemačkoj – Selbstverwaltunt, u Rusiji – Samoupravlenie, u engleskoj – Selfgovernment, i Local Government, u Francuskoj – lokalna uprava (administracija), u Švajcarskoj loklana autonomija, opštinska demokratija (Die Gemeindedenokratie) Osnovne vrednosti i institucije lokalne samouptave postale su predmet zaštite i medjunarodnih akata. Najpoznatiji medjunarodni dokument o lokalnoj samoupravi je Evropska povelja o lokalnoj samoupravi donet u Strazburgu 15. X 1985. godine

Lokalna samouprava, od nastanka do danas, bila je i ostala politička institucija. " Načelno, po svom političkom obliku, lokalna samouprava sadrži uslove za postojanje i razvitak demokratije. Ti uslovi leže u tome što je ona bliža narodu i što omogućuje stvaranje i neposredno učešće masa u vlasti i upravi ljudima." Lokalna samouprava se javlja u većem broju oblika tako da možemo uočiti postojanje jednostepene, dvostepene, trostepene i višestepene lokalne samouprave. U savremenom svetu prevlađuje dvostepeni sistem lokalne samouprave.

1.

S obzirom da u ustavnim sistemima postoje različiti modeli lokalne samouprave, postojeća rešenja mogu se svrstati u sledeće karakteristične grupe:

1) Tipovi lokalne samouprave u kojima stanovnici neposredno učestvuju u rešavanju svojih zajedničkih interesa i potreba;

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com